



**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ**  
Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022,  
тел. приймальня (057) 705-14-50, тел. канцелярія 705-14-41, факс 705-14-41

**РІШЕННЯ**  
**ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

"08" вересня 2014 р.

Справа № 922/3429/14

**Господарський суд Харківської області у складі:**

**судді Добрелі Н.С.**

при секретарі судового засідання Савукова М.Ю.

розглянувши справу

**за позовом** Фермерського господарства "Бутенко Микола Васильович", смт.

Томаківка до Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Відродження", смт. Золочів **про стягнення 48000,00 грн. за участю представників сторін:**

позивача - не з'явився;

відповідача - не з'явився;

**ВСТАНОВИВ:**

Фермерське господарство "Бутенко Микола Васильович" звернулось до господарського суду Харківської області з позовною заявою до Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Відродження", смт. Золочів про стягнення 48000,00 грн. Судові витрати позивач просить суд покласти на відповідача. Позовні вимоги обґрунтовує неналежним виконанням відповідачем умов договору про надання послуг № 6 від 20.11.2013 року щодо оплати наданих послуг.

Ухвалою господарського суду Харківської області від 18 серпня 2014 року було прийнято вказану позовну заяву, порушено провадження у справі та призначено її розгляд на 08 вересня 2014 року.

Через канцелярію господарського суду Харківської області 01.09.2014 року від представника позивача надійшла заява (вх. № 29946) про вжиття заходів забезпечення позову, в якій позивач просить суд застосувати заходи забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти відповідача в сумі 48000,00 грн., які знаходяться на його рахунках, а саме на рахунках: р/р 2600130678801 в ПАТ "Банк Кредит Дніпро", м. Дніпропетровськ, МФО 305749, р/р 26007181685 в Райффайзен Банк "Аваль", м. Київ, МФО 380805.

Через канцелярію господарського суду Харківської області 04.09.2014 року від представника позивача супровідним листом (вх. № 30375) надійшли документи на виконання вимог ухвали суду про порушення провадження у справі від 18.08.2014 року. Також, позивач зазначає, що він підтримує позовні вимоги в повному обсязі та просить суд розглядати справу без участі представника позивача.

Суд, розглянувши клопотання позивача про розгляд справи без участі представника позивача, вважає його таким, що не суперечить інтересам сторін та діючому законодавству та задовольняє його.

Як вбачається з матеріалів справи позивачем було подано заяву про забезпечення позову, в якій позивач просить суд застосувати заходи забезпечення позову шляхом накладення арешту на грошові кошти відповідача в сумі 48000,00 грн., які знаходяться на його рахунках, а саме на рахунках: р/р 2600130678801 в ПАТ "Банк Кредит Дніпро", м. Дніпропетровськ, МФО 305749, р/р 26007181685 в Райффайзен Банк "Аваль", м. Київ, МФО 380805.

Суд, розглянувши заяву позивача про вжиття заходів забезпечення позову, зазначає наступне.

Вирішуючи це клопотання суд керується ст.ст. 66, 67 ГПК України. Згідно ст. 66 ГПК України господарський суд за заявою сторони, прокурора чи його заступника, який подав позов, або з своєї ініціативи має право вжити заходів до забезпечення позову. Забезпечення позову допускається в будь-якій стадії провадження у справі, якщо невжиття таких заходів може утруднити чи зробити неможливим виконання рішення господарського суду. Суд також враховує Постанову Пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.11р. №16 "Про деякі питання практики застосування заходів до забезпечення позову", в частині 1 якої вказано, що особа, яка подала заяву про забезпечення позову, повинна обґрунтувати причини звернення із заявою про забезпечення позову. З цією метою та з урахуванням загальних вимог, передбачених статтею 33 ГПК, обов'язковим є подання

доказів наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу до забезпечення позову. У вирішенні питання про забезпечення позову господарський суд має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням: розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову; забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу; наявності зв'язку між конкретним заходом до забезпечення позову і предметом позовної вимоги, зокрема, чи спроможний такий захід забезпечити фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позову; імовірності утруднення виконання або невиконання рішення господарського суду в разі невжиття таких заходів; запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

Частиною третьою вище вказаної постанови визначено, що умовою застосування заходів до забезпечення позову за вимогами майнового характеру є достатньо обґрунтоване припущення, що майно (в тому числі грошові суми, цінні папери тощо), яке є у відповідача на момент пред'явлення позову до нього, може зникнути, зменшитись за кількістю або погіршитись за якістю на момент виконання рішення. Отже, найдоцільніше вирішувати питання забезпечення позову на стадії попередньої підготовки справи до розгляду (стаття 65 ГПК). Достатньо обґрунтованим для забезпечення позову є підтверджена доказами наявність фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного виду забезпечення позову. Про такі обставини може свідчити вчинення відповідачем дій, спрямованих на ухилення від виконання зобов'язання після пред'явлення вимоги чи подання позову до суду (реалізація майна чи підготовчі дії до його реалізації, витрачання коштів не для здійснення розрахунків з позивачем, укладення договорів поруки чи застави за наявності невиконаного спірного зобов'язання тощо). Саме лише посилання в заяві на потенційну можливість ухилення відповідача від виконання судового рішення без наведення відповідного обґрунтування не є достатньою підставою для задоволення відповідної заяви. Адекватність заходу до забезпечення позову, що застосовується господарським судом, визначається його відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається. Оцінка такої відповідності здійснюється господарським судом, зокрема, з урахуванням співвідношення права (інтересу), про захист яких просить заявник, з вартістю майна, на яке вимагається накладення арешту, або майнових наслідків заборони відповідачеві вчиняти певні дії.

Враховуючи вищевикладене та приймаючи до уваги те, що позивачем не надано доказів в підтвердження цієї заяви, а саме, що невжиття таких заходів може утруднити або зробити неможливим виконання рішення суду, суд вважає за необхідне в задоволенні заяви відмовити.

Представник позивача у судове засідання 08.09.2014 року не з'явився, про час та місце проведення судового засідання повідомлений належним чином, про, що свідчить поштове повідомлення, яке повернулося на адресу суду з відміткою про отримання.

Представник відповідача у судове засідання 08.09.2014 року не з'явився, документів, витребуваних судом та відзиву на позовну заяву не надав, про час та місце проведення судового засідання повідомлений належним чином, про, що свідчить поштове повідомлення, яке повернулося на адресу суду з відміткою про отримання.

Статтею 6 Конвенції про захист прав і основних свобод людини 1950 року, ратифікованою Верховною Радою України ( Закон України від 17.07.1997 року № 475/97 - ВР ), кожній особі гарантовано право на справедливий і відкритий розгляд при визначенні її громадських прав і обов'язків впродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, створеним відповідно до закону.

Ухвалою господарського суду Харківської області від 18 серпня 2014 року сторони попереджені про розгляд справи за наявними в ній матеріалами у разі неявки представників сторін у судові засідання та ненадання витребуваних судом документів. Враховуючи це, враховуючи також достатність часу, наданого сторонам для підготовки до судового засідання та підготовки витребуваних судом документів, приймаючи до уваги принципи змагальності та диспозитивності господарського процесу, закріплені п.4 ч.3 ст. 129 Конституції України, ст. 4-3 та ст. 33 ГПК України, суд вважає, що господарським судом в межах наданих йому повноважень сторонам створені усі належні умови для надання доказів у справі та є підстави для розгляду справи за наявними у справі матеріалами.

Розглянувши матеріали справи, повно та всебічно дослідивши обставини та докази на їх підтвердження, судом встановлено наступне.

20.11.2013 року між Фермерським господарством "Бутенко Микола Васильович" (позивач) та Сільськогосподарським товариством з обмеженою відповідальністю "Відродження" (відповідач)

було укладено договір про надання послуг № 6, у відповідності до умов якого, позивач зобов'язаний надати відповідачу послуги по збиранню кукурудзи прямим комбайнуванням на полях відповідача, вартість за надані послуги складає 320 грн. в т.ч. НДС за 1 га.. Чистих від каменя бур'янів і частин сільгосптехніки по обробці ґрунту, комбайном на полив відповідача, а відповідач зобов'язаний прийняти і оплатити надані послуги на умовах даного договору.

Відповідно до п. 3.1 договору (додаткова угода від 15.12.2013 року) вартість за надані послуги по збиранню кукурудзи складає - 397,02 грн. за 1 га з ПДВ.

Відповідно до п. 3.2 договору строк оплати: протягом 5 календарних днів на підставі рахунку позивача після завершення наданих послуг.

Відповідно до ст. 901 ЦК України, за договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором.

На виконання умов зазначеного договору, позивачем було надано відповідачу послуги зі збирання кукурудзи на загальну суму 32000, 00 грн. (вартість робіт - 26666,67 грн., ПДВ - 5333,33 грн.), що підтверджується актом № 23/12 здачі - приймання робіт (а.с. 12), який підписаний обома сторонами та скріплений печатками.

На підставі зазначеного акту, позивачем було надіслано відповідачу рахунок - фактуру на оплату № СФ - 0000030 від 25.12.2013 року на суму 32000,00 грн. (а.с. 18), який був отриманий відповідачем, про що свідчить витяг з сайту Українського державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта" з відміткою про вручення поштового відправлення (а.с. 19).

Відповідач, в порушення п. 3.2 договору, свої зобов'язання щодо оплати наданих послуг не виконав, чим порушив умови, укладеного між сторонами договору.

Як вбачається із матеріалів справи, 30.07.2014 року позивач направив на адресу відповідача вимогу про сплату заборгованості в сумі 32000,00 грн. (а.с.16).

Також, заборгованість відповідача підтверджується актом звірки взаємних розрахунків за період з 01.10.2013 року по 30.04.2014 року, який підписаний обома сторонами та скріплений печатками (а.с. 14).

Внаслідок неналежного виконання відповідачем своїх зобов'язань, у нього виникла заборгованість в сумі 32000,00 грн. (основна заборгованість), що й стало підставою для звернення позивача до суду.

Надаючи правову кваліфікацію викладеним обставинам, суд виходить із наступного.

Згідно зі ст.43 ГПК України, господарський суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді в судовому процесі всіх обставин справи в їх сукупності, керуючись законом.

Відповідно до вимог ст. 32 ГПК України: доказами у справі є будь-які фактичні дані, на підставі яких господарський суд у визначеному законом порядку встановлює наявність чи відсутність обставин, на яких ґрунтуються вимоги і заперечення сторін, а також інші обставини, які мають значення для правильного вирішення господарського спору.

В силу вимог ст. 33 ГПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог та заперечень.

Згідно ст. 509 Цивільного кодексу України, ст.173 Господарського кодексу України зобов'язання є правовідношення, в якому одна сторона (боржник) зобов'язана вчинити на користь другої сторони (кредитора) певну дію (передати майно, виконати роботу, надати послугу, сплатити гроші тощо) або утриматися від певної дії, а кредитор має право вимагати від боржника виконання його обов'язку.

Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 Цивільного кодексу України та ст. 174 Господарського кодексу України.

Названі норми передбачають, що господарські зобов'язання можуть виникати безпосередньо з господарського договору та інших угод, передбачених законом, а також угод, не передбачених законом, але таких, які йому не суперечать.

За змістом ст. 193 Господарського кодексу України та ст. 525 Цивільного кодексу України одностороння відмова від виконання зобов'язань, крім випадків, передбачених законом не допускається.

Частиною 3 статті 509 Цивільного кодексу України встановлено, що зобов'язання має ґрунтуватися на засадах добросовісності, розумності та справедливості.

Згідно зі ст. 610 Цивільного кодексу України, порушенням зобов'язання є його невиконання або виконання з порушенням умов, визначених змістом зобов'язання (неналежне виконання).

За приписами ст.193 Господарського кодексу України та ст. 526 Цивільного кодексу України, яка містить аналогічні положення, зобов'язання повинні виконуватися належним чином відповідно до закону, інших актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться.

Враховуючи, що у відповідності до ст. 526 ЦК України та ст. 193 ГК України зобов'язання повинні виконуватись сторонами у встановлених договором або законом порядку і строках, приймаючи до уваги викладені обставини; доведеність з боку позивача факту порушення відповідачем умов договору та діючого законодавства, - суд визнає вимоги позивача щодо стягнення з відповідача заборгованості за договором про надання послуг № 6 від 20.11.2013 року у розмірі 32000,00 грн. обґрунтованими та такими що підлягають задоволенню.

Щодо стягнення з відповідача штрафу у розмірі 50% в сумі 16000,00 грн., суд зазначає наступне.

Відповідно до п. 4.1 договору за невиконання або часткове виконання п. 3.2 даного договору відповідач сплачує позивачу штраф у розмірі 50% від загальної суми наданих послуг, який оплачується протягом 5 днів з дати порушення зобов'язань, визначених п. 3.2 даного договору і завдані збитки.

Відповідно до ст. 611 ЦК одним з наслідків порушення зобов'язань є сплата неустойки, розмір якої встановлюється договором або актом цивільного законодавства.

Згідно зі ст. 549 ЦК України неустойкою (штрафом, пенею) є грошова сума або інше майно, які боржник повинен передати кредиторіві у разі порушення боржником зобов'язання. Штрафом є неустойка, що обчислюється у відсотках від суми невиконаного або неналежно виконаного зобов'язання.

Зважаючи на вищевикладене, позивачем обґрунтовано нараховано відповідачу штраф на суму заборгованості у розмірі 16000,00 грн., розрахунок штрафу перевірено судом, тому суд приходить до висновку щодо його задоволення.

Вирішуючи питання розподілу судових витрат суд керується ст. 49 ГПК України. У спорах, що виникають при виконанні договорів та з інших підстав судовий збір покладається на сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог. Суми, які підлягають сплаті за проведення судової експертизи, послуги перекладача, адвоката та інші витрати, пов'язані з розглядом справи, покладаються: при задоволенні позову - на відповідача; при відмові в позові - на позивача; при частковому задоволенні позову - на обидві сторони пропорційно розміру задоволених позовних вимог. Таким чином, судовий збір у даній справі покладається на відповідача.

Враховуючи викладене та керуючись ст. ст. 6, 8, 19, 124, 129 Конституції України; ст.ст. 11, 526, 549, 611, 612, 623-629, 901 Цивільного кодексу України; ч. 1 ст. 174, ст. 193 Господарського кодексу України; ст.ст. 1, 4, 12, 33, 43, 44, 47-49, 65, 82-85 Господарського процесуального кодексу України, суд -

#### **ВИРІШИВ:**

Позов задовольнити повністю.

Стягнути з Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю "Відродження" (62203, Харківська область, смт. Золочів, вул. Піонерська, буд. 40, р/р 2600130678801 в ПАТ "Банк Кредит Дніпро", м. Дніпропетровськ, МФО 305749, р/р 26007181685 в Райффайзен Банк "Аваль", м. Київ, МФО 380805, код ЄДРПОУ 30773463) на користь Фермерського господарства "Бутенко Микола Васильович" (53500, Дніпропетровська область, смт. Томаківка, вул. 40- років Перемоги, буд. 45, р/р 2600510361201 в АТ "МетаБанк", м. Запоріжжя, МФО 313582, р/р 26005210200325 в АТ "ПроКредит Банк", МФО 320984, р/р 26003050216963 в КБ "Приватбанк", МФО 305299, код ЄДРПОУ 20303702) 32000,00 грн. суми основної заборгованості, 16000,00 грн. суми штрафу та 1827,00 грн. витрат зі сплати судового збору.

Видати наказ після набрання рішенням законної сили.

Повне рішення складено 10.09.2014 р.

**Суддя Н.С. Добреля**